

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

“Θέλουμε, επομένως, να καταργήσουμε εντελώς την κυριαρχία και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Θέλουμε τους ανθρώπους ενωμένους και αδελφωμένους με μια απόλυτα συνειδητή αλληλεγγύη, να συνεργάζονται εκούσια για την ευημερία όλων. Θέλουμε να έχει η κοινωνία ως βασικό σκοπό την παροχή σε όλους των μέσων για την πραγμάτωση όσο γίνεται μεγαλύτερης ευημερίας, όσο γίνεται μεγαλύτερης ηθικής και πνευματικής ανάπτυξης. Θέλουμε ψωμί, ελευθερία, έρωτα και γνώση για όλους.

Ε. Μαλατέστα

“Κάποτε περιέγραφαν το επαναστατικό υποκείμενο ως τάξη με ριζοσπαστικά δεσμά, που δήλωνε: Δεν είμαι τίποτα. Θέλω να γίνω τα πάντα. Αλλά αυτό... θεωρείται ότι είναι... πέρα από τις δυνάμεις των κοινών θνητών. Εκείνο που χρειαζόμαστε σήμερα δεν είναι μια τάξη με ριζοσπαστικές αλυσίδες, αλλά ένας πολιτισμός με ριζοσπαστική, πραγματικά δημιουργική ελευθερία.

Μ. Μπούκτιν

Αθήνα, 1 Ιούλη 1986

N° 4

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ της Κατερίνας Ιατροπούλου, μετά από μια σειρά νομικιστικών διαδικασιών και μεθοδεύσεων, αποτελεί το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ελιγμού τακτικής υποχώρησης στον οποίο υποχρεώνεται το κράτος και τα όργανά του, κάτω από την πίεση ορισμένων —συγκεκριμένων— πολιτικών συνθηκών. Παράλληλα με κάθε θριαμβολογία που δικαιούμαστε να εκφράσουμε, οφείλουμε να προσδιορίσουμε τον ελιγμό του κράτους, αλλά και τις πολιτικές συνθήκες που τον επέβαλλαν.

Ας μην γελιόμαστε: η απελευθέρωση της Κατερίνας δεν έγινε επειδή το κράτος στάθηκε ανίκανο να στηρίξει την σκευωρία του σε βάρος της — κανένα κράτος στον κόσμο δεν έχει ανάγκη από προσχήματα προκειμένου να προχωρήσει προς την επίτευξη των αντικειμενικών στόχων του. Η αυθαιρεσία των αφεντικών και του κράτους είναι πάγια και δεδομένη. Η απελευθέρωση της Κατερίνας έγινε μετά από συγκεκριμένη πολιτική εκτίμηση της κυβέρνησης και των πολιτικών κομμάτων. Μία εκτίμηση που κατέληγε στο συμπέρασμα ότι το πολιτικό κόστος από την συνεχιζόμενη κράτησή της θα ήταν μεγαλύτερο από το πολιτικό κόστος της απελευθέρωσής της.

Διανούμε μια εποχή ανασύνταξης των δυνάμεων του κράτους, των οργάνων υποστήριξης των απανταχού αφεντικών. Η τεχνολογική ανάπτυξη που οδηγεί στην απόλυτη στρατιωτικοποίηση της ζωής, προϋποθέτει κορύφωση της καταστολής, προϋποθέτει φίμωμα κάθε ελεύθερης φωνής, προϋποθέτει ισοπέδωση της προσωπικότητας. Κι όλες αυτές οι προϋποθέσεις, δεν είναι πρόβλημα μόνο του ελληνικού κράτους. Είναι κύριο πρόβλημα των κρατών που αναπτύσσουν και ελέγχουν την τεχνολογία, που έχουν συμφέροντα από την ανάπτυξη αυτή, που διεκδικούν την απόλυτη και οριστική επικυριαρχία.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, θεωρούν απαραίτητη τη συντονισμένη, διακριτική κατασταλτική δράση. Στο δυτικό κόσμο, τον συντονισμό έχουν αναλάβει οι αμερικάνοι επικυρίαρχοι, που έχουν τα ουσιαστικά συμφέροντα και τις αντικειμενικές δυνάμεις να το κάνουν. Έχοντας μεταβάλει την πλειοψηφία του βορειοαμερικανικού πληθυσμού, σε μάζες άβουλων υπερκαταναλωτών, έχοντας πετύχει στο γεωγραφικό χώρο τους την απάθεια των ανθρώπων, μπορούν και αυθαιρετούν κατά τον πλέον προκλητικό και ανήθικο τρόπο: ξεφτυλίζουν τον έτσι κι αλλιώς άχρηστο ΟΗΕ που τα κεντρικά γραφεία του φιλοξενούνται στη Ν. Υόρκη, δηλώνουν ότι απέχουν από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, τις αποφάσεις του οποίου επιδεικτικά αγνοούν δηλώνουν ότι αδιαφορούν για τη συμφωνία SALT-2 και ότι θα προχωρήσουν τα προγράμματα εξοπλισμού με τρόπο που να ικανοποιεί απόλυτα το ντόπιο στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα (όχι φυσικά την ειρήνη), διατάζουν τους ευρωπαίους πράκτορες τους της ΕΟΚ να συνεργαστούν σε ένα ευρείας κλίμακας «αντιτρομοκρατικό» πρόγραμμα δράσης, διατάζουν τις επιμέρους κυβερνήσεις να καταστείλουν κάθε αντιεξουσιαστικό κίνημα, να δυσφημίσουν κάθε αντάρτικο, να αφανίσουν κάθε ανήσυχη συνείδηση.

Το ελληνικό κράτος πήρε από καιρό τις δικές τους εντολές. Τις εφαρμόζει με το σοσιαλιστικό μανδύα του ΠΑΣΟΚ, αργά αλλά μεθοδικά. Μία μία οι εξαγγελίες του «συμβόλαιου» με το «λαό», διαψεύδονται (καμιά κυβέρνηση, ποτέ στην ιστορία του κόσμου, δεν στάθηκε συνεπής σε τίποτε άλλο παρά μόνο στις επιθυμίες των αφεντικών). ΕΟΚ, βάσεις, υγεία, παιδεία, εργατικά, αγροτικά, όλα εξελίσσονται κατά τις επιταγές των ντόπιων και ξένων αφεντικών που συνεργάζονται. Η πλειοψηφία του ελληνικού «λαού»,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ

- Στις σκευωρίες και τα βασανιστήρια, στις απαγορεύσεις και στην ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων.
- Λευτεριά στους απεργούς πείνας και σε όλους τους πολιτικούς κρατούμενους.
- Να κλείσει το Νταχό της Κέρκυρας.
- Οι αποδράσεις είναι πράξεις επαναστατικές.

Πέμπτη, 3 Ιούλη 1986, ώρα 7μ.μ. ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

Εφημερίδα «Δοκίμη», «Περιοδικό της Φυλακής», Περιοδικό CONVOY.

Επιτροπή Ενάντια στην κρατική καταστολή,

Αντιεξουσιαστική επιτροπή αλληλεγγύης και πληροφόρησης.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ — ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ (Αθήνας-Πάτρας-Χανίων-Θεσσαλονίκης-Κομοτηνής)

ΔΕ ΘΑ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ

**Δε μάθαμε τίποτα
δεν ξέρουμε τίποτα, δεν καταλαβαίνουμε
τίποτα**

**δεν πουλάμε τίποτα,
δεν βοηθάμε,
δεν προδίνουμε
και**

δεν θα ξεχάσουμε

(Τσέχικη αφίσα για την ελευθερία)

Πάνε μέρες που ξεκίνησαν την απεργία πείνας οι κρατούμενοι στο Κορυδαλλό. Δεν ξεχνάμε ότι αυτοί οι κρατούμενοι πιάστηκαν στη διάρκεια διαδήλωσης ενάντια στα πυρηνικά. Φυλακίστηκαν για την αντίδρασή τους ενάντια στον όλεθρο, ενάντια στον βιασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, και την κοινωνική αλλοτρίωση. Τώρα όμως η φυλάκισή τους εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες. Δείχνει παραδειγματικά τι πρόκειται να συμβεί σε όσους αντιδρούν ενάντια στην καταπίεση και το φασισμό, ενάντια στην επιβίωση και ιδιαίτερα τι θα συμβεί σ' αυτούς που δεν είναι ενταγμένοι στις κομματικές εταιρείες. Σε λίγο καιρό θα 'μαστε υποχρεωμένοι να γινόμαστε μέλη των «εκκλησιών» της γειτονιάς μας, οπότε έρχεται το τέλος και η μετατροπή μας σε «μάζα». Δεν ξεχνάμε ότι ήταν λίγοι αυτοί που ενδιαφέρθηκαν και ακόμα λιγότεροι αυτοί που εναντιώθηκαν στον εφιάλτη του μελλοντικού πυρηνικού ολέθρου. Ας μη κρυβόμαστε, οι περισσότεροι επιβιώνουν στην άγνοια, στην μιζέρια και στην ασφάλεια του μικροαστισμού. Τα παραπάνω αποτελούν μαζί με τον τρόπο, τους νόμους που έχουν επιβληθεί προς στιγμή. Σίγουρο είναι πως για αρκετό καιρό, ανεγκέφαλοι τύποι-εξουσιαστές, θα τρομοκρατούν φέρνοντας στις μνήμες μας τη νύχτα του αγ. Βαρθολομαίου. Μα η Βαστίλλη έπεσε γιατί οι άνθρωποι πήραν το πάνω χέρι... γιατί οι άνθρωποι κατάλαβαν! Είναι χρέος όλων όσων είναι «τυχεροί» και σκέφτονται, όλων όσων μπορούν και βλέπουν το φεγγάρι χωρίς το φόντο των καγκέλων να απαιτήσουν την άμεση αποφυλάκιση των κρατούμενων. Άλλη μια στημένη δίκη πρέπει να πέσει και η δικαιοσύνη θα λάβει ότι της αξίζει. Το φάντασμα του Μανιαδάκη αιωρείται πάνω απ' τα κεφάλια όλων. Το πάντρεμα της σοσιαλδημοκρατίας και του εθνικοσοσιαλισμού γέννησε τον γαλατά της δημοκρατίας...

Προσοχή βρίσκεται έξω από την πόρτα όλων μας...

Ο ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΤΟΥ ΟΨΗ

ΟΠΛΑ ΣΤΟΥΣ «ΑΚΡΙΤΕΣ»

Σε 300.000 πολίτες των ακριτικών περιοχών πρόκειται να δοθούν τα ανάλογα όπλα, όπως αποφάσισε το ΚΥΣΕΑ, προφανώς στα πλαίσια του εξ ανατολών κινδύνου. Τώρα, κατά πόσο χρησιμοποιείται ο εξ ανατολών κίνδυνος στην διαμόρφωση μιας εθνικής συντήρησης κ.λπ. κατά πόσο αυτά τα όπλα θα βοηθήσουν στην ψυχολογική καταπίεση της τουρκικής μειονότητας, είναι φανερό αλλοιού παπά ευαγγέλιο.

ΜΑΤΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ

Συνεχίζεται στο Βρωμοπούσι Κερατέας η περιφρούρηση των κατοίκων που υπερασπίζονται τα 100 περίπου αυθαίρετα κτίσματά τους από τις μπουλντόζες. Μετά την αποτυχημένη επιδρομή των ΜΑΤ, οι κλούβες μεταφέρθηκαν μέσα στην Κερατέα, όπου οι αγριεμένοι εργάτες του Δήμου τους πήραν στο κυνήγι με τις μάνικες... Και για την ιστορία: Τα σπίτια που απειλούνται με κατεδάφιση ανήκουν σε φτωχούς βιοπαλαιστές, ενώ υπάρχουν και βίλες που κανείς αρμόδιος δεν διανοήθηκε —φυσικά— να τις πειράξει.

ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΟ-ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΙΚΑ

Δεν έχουμε βέβαια τίποτε το τροσωπικό με την φυλλάδα «Αυριανή» —έτσι κι αλλιώς ο λεγόμενος αυριανισμός προϋπήρχε της... Αυριανής και αποτελεί σύμφυτο χαρακτηριστικό του αστικού τύπου— όμως θα σταθούμε σε ένα δημοσίευμά της στις 24 Ιούνη, μέρα της σύλληψης της Κατερίνας. Έγραφε λοιπόν τότε ότι ο Δροσογιάννης δέχεται απειλητικά τηλεφωνήματα από αναρχικούς και ότι παίρνει μέτρα προστασίας του. Την άλλη μέρα ο Δροσογιάννης, διέμεινε χωρίς υπεκφυγές το δημοσίευμα, δηλώνοντας ότι ποτέ δεν δέχτηκε τηλεφώνημα, ούτε πρόσθετα μέτρα παίρνει. Έτσι, η προφανής προβοκάτσια της Αυριανής αποκαλύφθηκε άδοξα και... από τα μέσα! Τώρα, ως καθαρίσει ο Δροσογιάννης με τον Κουτσογιώργα μια και είναι κοινό μυστικό ότι ο φαφλάτας Μένιος είναι που δίνει γραμμή στην εφημερίδα αυτή...

ΜΙΑ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ... ΕΘΝΙΚΗ

Και μια και μιλάμε για προβοκάτσες δημοσιογραφικές θα την παράλειψη να μην σταθούμε και στην προβοκάτσια ολκής του Έθνους, της άλλης, πολύχρωμης φυλλάδας. Έγραφε λοιπόν η καγκελίτση εφημερίδα στις 26 Ιούνη, δηλαδή τη μέρα που θα γινόταν η συγκέντρωση στα προπύλαια για την Κατερίνα, ότι η αστυνομία απαγόρευσε την συγκέντρωση και ότι πάρθκαν μέτρα για να μην γίνουν επεισόδια. Βέβαια, ήταν λίγοι εκείνοι που... τρομοκρατήθηκαν από την υπονοούμενη απειλή της φυλλάδας και δεν κατέβηκαν στη συγκέντρωση. Όμως, ήταν πολλοί εκείνοι που έφτυσαν με αηδία πάνω της και την πέταξαν στο πρώτο σκουπίδοτενεκέ, σκουπίζοντας τα χέρια τους...

ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΣΤΟΝ ΑΝΑΚΡΙΤΗ:

ΑΤΥΠΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕΤΕΞΥ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΤΗ

ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ: «...Πέρα από τα ναρκωτικά δεν στοιχειοθετούνται άλλες κατηγορίες, για να διατάξω την προφυλάκιση της... Δέχομαι όμως πιέσεις από πάνω και δεν ξέρω τι να κάνω...»

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ: «Να την αφήσεις. Έτσι κι αλλιώς, η μισή κυβέρνηση είναι μαζί της...»

ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ: «Και η άλλη μισή;»
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ: «Η άλλη μισή θα πέσει μαζί με τον Δροσογιάννη...»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Μέσα στην τεταμένη ατμόσφαιρα που επικρατούσε στο ανακριτικό γραφείο του Τουμπανά, και ενώ κάθε λεπτό βούιζαν τα τηλέφωνα για να δώσουν «γραμμή» στον ανακριτή, έφτασαν δύο τηλεγραφήματα πανομοιότυπα, από δύο βαρυποινίτες των φυλακών της Κέρκυρας:

«Κύριε Τουμπανά, είμαι φυλακισμένος στην Κέρκυρα. Η δικηγόρος Κατερίνα Ιατροπούλου είχε αναλάβει την υπόθεσή μου και μου συμπαράσταθηκε με ανθρωπιά και ανιδιοτέλεια. Συμπαράστέκομαι στην Ιατροπούλου και διαμαρτύρομαι για την σκευωρία που ξετυλίγεται σε βάρος της».

Μετά το διάβασμα των τηλεγραφημάτων διακόπτεται η ανάκριση γιατί... τόσο οι δικηγόροι και η Κατερίνα, όσο και ο ίδιος ο ανακριτής ξέσπασαν σε κλάμματα.

ΝΑ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΤΑ ΠΕΡΙ ΠΑΛΜΕ

Συμπληρώθηκαν πέντε μήνες από την εκτέλεση του σουηδού πρωθυπουργού Όλαφ Πάλμε και αν τώρα καταφεύγουμε σ' αυτή την μικρή επετειακή μας αναφορά είναι για να θυμίσουμε αυτά που ο αστικός τύπος αποφεύγει να θυμάται: αφήνει έτσι να περνά στη μνήμη των «λαών» η ψευδολογία και η παραληγοφόρηση. Ας θυμηθούμε λοιπόν ότι: αμέσως μετά την εκτέλεση του Πάλμε, έγινε τηλεφώνημα με το οποίο το «Κορμάντο Χόλγκερ Μάινς» της δυτικογερμανικής RAF, αναλάμβανε την ευθύνη και παρέπεμπε στην ιστορία όσους ήθελαν να αναζητήσουν την αιτία για την εκτέλεση του «περιστεριού». Ας θυμηθούμε ακόμη ότι, τον Απρίλιο του 1975, ο Πάλμε πρωθυπουργός και τότε, πρωτοστάτισε στην εξόντωση επτά μελών της RAF, που είχαν καταλάβει τη δυτικογερμανική πρεσβεία στην Στοκχόλμη, και ζήτησαν την απελευθέρωση των Αντρέα Μπάντερ και Ούλριχε Μάινχοφ, που ακόμη δεν τους είχαν αυτοκτονήσει στα λευκά κελιά. Ο Πάλμε έλαβε ότι του αξίζει. Ας μην το ξεχνάμε, κανείς ηγέτης δεν μπορεί να νομιμοποιηθεί, μέσα απ' οποιδήποτε απάτη, απ' οποιοδήποτε τρίτη.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Εκτός από τους εκατοντάδες δικηγόρους που υπογράφουν το κείμενο συμπαράστασης στην Κατερίνα, κείμενα συμπαράστασης έχουν υπογράψει και δεκάδες δικηγόροι της Πάτρας, των Χανίων, της Λαμίας και της Κομοτηνής.

Κείμενο συμπαράστασης υπογράφουν επίσης 28 άτομα, αντιστασιακοί που καταδικάστηκαν με στημένες δίκες στο παρελθόν.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ

Οι συνήγοροι της Κ. Ιατροπούλου έδωσαν στον Ανακριτή μια καταγγελία στην οποία αναφέρουν:

«Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης έδωσε συνέντευξη στον Τύπο λέγοντας ότι έχει σοβαρά στοιχεία τη στιγμή που το προανακριτικό έργο δεν έχει συμπληρωθεί και τέτοια στοιχεία δεν βρίσκονται στη δικογραφία. Ταυτόχρονα διχοτεύθηκαν σε μερίδα του Τύπου στοιχεία με τη μορφή των εμπιστευτικών πληροφοριών τα οποία διασώζουν την Ιατροπούλου σαν πρόσωπο, χωρίς αυτά να προκύπτουν από τη δικογραφία».

Στα ανακριτικά γραφεία η συμπεριφορά των αστυνομικών στους δικηγόρους της Κ. Ιατροπούλου είναι απαράδεκτη, έτσι ώστε να παρακωλύεται το υπερασπιστικό έργο. Οι μεταγωγές στα ανακριτικά γραφεία, θυμίζουν άλλες εποχές και τα μέτρα που λαμβάνονται για τη φύλαξη της είναι προσβλητικά για κάθε έννοια ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά προστέθηκε και η εμφάνιση του κ. Αρκουδέα.

Απευθυνόμαστε προς τον υπουργό Δημόσιας Τάξης και στους άλλους συναδέλφους του και τους παρακαλούμε να αναμνησθούν τα προσωπικά τους βιώματα για το πού μπορεί να οδηγήσει η αυθαιρεσία των δικαστικών οργάνων όταν αυτοί έχουν την κάλυψη των πολιτικών τους προϊστάμενων».

Την καταγγελία υπογράφουν οι δικηγόροι Ε. Μαχαίρας, Ν. Κωνσταντόπουλος, Δ. Καραμπέλας και Χ. Αργυρόπουλος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΠΕΡΓΟΥ ΠΕΙΝΑΣ ΑΝΔΡΕΑ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗ

Πεισμένος και εγώ ότι, ότι ο γιός μου διώκεται για τις ιδέες του, και η διασκέδαση από τις συνθήκες κράτησής του, σε περίοδο που δημοκρατικό κόμμα —που έφερα και εγώ με την ψήφο μου στην εξουσία— κυβερνά, αναγκάζομαι να:

— Καταγγείλω τις παράνομες συνθήκες κράτησής του γιού μου.

— Να εκφράσω την βαθειά μου ανησυχία για την ζωή του γιού μου, που είναι 40 κιλά και κατεβαίνει σε ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ.

— Να προχωρήσω σε μήνυση εναντίον στους κ.κ. Κακλαμάνη, Δροσογιάννη, που φαίνεται να μην έχει αξία γι' αυτούς τη ζωή 21 χρόνων νέων.

— Να καταγγείλω στην Διεθνή Αμνηστία τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τα αρμόδια όργανα στην περίπτωση του γιού μου. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ

ΟΠΩΣ ΔΕΝ ΤΑ ΛΕΝΕ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΓΙΑΣΚΕΥΗ, 20.6.1986

■ ΛΙΜΑ, ΠΕΡΟΥ: Λίγα μόλις χιλιόμετρα απ' το κτίριο όπου συνεδριάζαν οι αντιπροσωπείες της «σοσιαλιστικής» διεθνούς, ο στρατός του «σοσιαλιστή» Περουβιανού προέδρου, Άλαν Γκασσία, δολοφονούσε εν ψυχρώ πάνω από 200 πολιτικούς κρατούμενους που ανήκαν στην αριστερή οργάνωση Sendero luminoso (Φωτεινό μονοπάτι). Οι σύνεδροι, φανερά ενοχλημένοι, εξέφρασαν την «ανσυχία» τους κι ο Άλαν Γκασσία διέταξε —ΤΙ ΑΛΛΟ;— ένορκη διοικητική εξέταση!

ΚΥΡΙΑΚΗ, 22.6.1986

■ Το ΒΗΜΑ αποκαλύπτει την ύπαρξη οργανωμένου σχεδίου των Αναρχικών για την... αναστροφή του κρατούντος κοινωνικού καθεστώτος! Μυστικοί πράκτορες και πληροφοριοδότες της συμπλεγματικής «συναδέλφου» αναφέρουν ότι το σχέδιο έχει την συνθηματική ονομασία «Σχέδιο Δροσογιάννης» και θα είναι κάπως ρεφορμιστικό, αφού προβλέπει συναιχίες, συζητήσεις και δημόσιες σχέσεις! Το μόνο σημείο που παραμένει σκοτεινό είναι το πώς μπορεί, μια «ειρηνική» πορεία να είναι «δυναμική».

ΝΑ ΡΩΤΗΣΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΤΟΣΟ «ΔΥΝΑΜΙΚΑ» ΓΙΑ ΤΗΝ «ΕΙΡΗΝΗ».

■ Ολοσέλιδο άρθρο αφιερώνει το ΒΗΜΑ στον Γρηγόρη Κασσιδοκώστα, υποψήφιο δήμαρχο Βουλιαγμένης και άντρα της Μαριάνας, κόρης του Γιάννη Λάτση, ευεργέτη της εθνικής οικονομίας, του περιβάλλοντος και των σωμάτων ασφαλείας και προσωπικού φίλου του πρωθυπουργού. Ο Κασσιδοκώστας, λοιπόν, εκτός από «λαϊκός τύπος και παλληκαράς» είναι και «υπερκομματικός», αφού υποστηρίζεται κι από τη ΝΔ κι από το ΠΑΣΟΚ κι έχει κι έναν του ΚΚΕ στο συνδυασμό του. Κατά τα λοιπά ασχολείται με την ανέγερση ξενοδοχείων όπου σύμφωνα με πληροφορίες μας θα κάνουν τις διακοπές τους πρόεδροι δημοκρατίων, πρωθυπουργοί και συντάκτες σχετικών άρθρων κι όπου θα δουλεύουν κατά προτίμηση ψηφοφόροι του... ό της Βουλιαγμένης.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 23.6.1986

■ Στις 6 το απόγευμα η τηλεόραση ανακοινώνει τη σύλληψη των Πετρόπουλου, Τεμπερεκίδη, Ιατροπούλου και Βολτέζου καθώς και της Δήμητρας Τσορώνη (φίλης του αδελφού του Πετρόπουλου) και της Παυλίνας Καλλίδου (που λέει ότι καθ' υπόδειξη της Ιατροπούλου, έκρυψε στο σπίτι της, στη Ζωοδόχου Πηγής 119, τον Πετρόπουλο), οι οποίες όμως έχουν αφεθεί ελεύθερες.

Αμέσως αρχίζουν οι κινητοποιήσεις. Γράφεται κείμενο συμπαράστασης κι υπογράφεται από πολλούς δικηγόρους. Ο αντιπρόεδρος του ΔΣΑ, Λ. Αυδής, κι ο γεν. γραμματέας Φ. Κουβέλης ηγούνται στην ασφάλεια, όπου τους απαγορεύεται η είσοδος. Τέσσερεις δικηγόροι που ηγαίνουν λίγο αργότερα καταφέρνουν να δουν την Ιατροπούλου αφού πρώτα τους γίνεται σωματική έρευνα!

■ Η Αναρχική Δράση αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό των γραφείων του «Αγνιστή» και της επιτροπής τοπικής αυτοδιοίκησης του ΠΑΣΟΚ.

Γράμμα από τη γαλλική CNT για συμπαράσταση στους αντιπυρηνικούς διαδηλωτές

Σύντροφοι,

Στην Τουλούζη δεν υπάρχει ελληνική πρεσβεία ή πρόξενιο. Έτσι, εκφράζουμε σε σας την αλληλεγγύη μας και στέλνουμε μια σειρά επιστολών στους ελληνες υπουργούς.

Για περισσότερη βοήθεια, διαβιβάζουμε το γράμμα σας στο «Ομοσπονδιακό Συμβούλιο» που βρίσκεται στο Παρίσι, ζητώντας να διεκπεραιώσουν τις πληροφορίες σε όλα τα τοπικά γραφεία και συνδικάτα της γαλλικής CNT.

Με αδέλφικούς χαιρετισμούς, CNT, Τοπικό Γραφείο Τουλούζης

■ Αθώθηκε από το Μονομέλές Πρωτοδικείο ο Βαρδινγιάννης που κατηγορείται ότι απείλησε με περίστροφο δύο οικοδόμους, όταν αυτοί μπήκαν στην αυλή του σπιτιού του για να ελέγξουν τους εργάτες που δούλευαν εκεί, κατά παράβαση του πενήτη-μερου. Οι δύο οικοδόμοι καταδικάστηκαν για διατάραξη οικιακής ειρήνης.

ΤΡΙΤΗ, 24.6.1986

■ Ο δικηγόρος Γριμπάς Αλέξανδρος και ο ασκούμενος δικηγόρος Σπύρος Μαρκέτας έκαναν αναφορά στον δικηγορικό σύλλογο σχετικά με τους βασανισμούς ορισμένων από τους συλληφθέντες αναρχικούς της κατάληψης της Θεσσαλονίκης, και με την παρεμπόδιση της επικοινωνίας των δικηγόρων με τους πελάτες τους.

■ Το Γ' Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας καταδίκασε το δήμαρχο Υμηττού Αντρέα Λεντάκη και 2 δημοτικούς συμβούλους σε φυλάκιση 5 μηνών και πρόστιμο 10.000 δρχ. γιατί «αυθαίρετα» καθάρισαν τα σκουπίδια που αποτελούσαν εστία μόλυνσης στο οικοπέδο του Λ. Σιδέρη

ΤΕΤΑΡΤΗ, 25.6.1986

■ Με ισχυρή συνοδεία αστυνομικών η Κατερίνα Ιατροπούλου μεταφέρεται απ' την ασφάλεια στο κτίριο 9 της Σχολής Ευελπίδων για να απολογηθεί. Ζητάει και παίρνει προθεσμία για την Παρασκευή. Εκατοντάδες φίλοι και συνάδελφοι της τής συμπαραστέκονται φωνάζοντας: Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ.

Η Φωτεινή Βολτέζου δεν κρίνεται προφυλακιστέα και αφήνεται ελεύθερη.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ: Διευκρίνουμε ότι η αυτοκτονία του Στέλιου Φανταουτσάκη, που αναφέρθηκε στο φύλλο 2, είναι θέμα που αφορούσε μόνο τον ίδιο. Ζητάμε συγγνώμη αν η διατύπωση της είδησης και ο «δαίμων» άφηνε οποιαδήποτε υπονοούμενα.

■ ΧΑΝΙΑ: 6 άτομα συλλαμβάνονται γιατί κολούσαν αντιπυρηνικές αφίσες κι οδηγούσαν στην ασφάλεια. Το πρωί της Πέμπτης 26.6.1986 παραπέμπονται στο Αυτόφωρο και αθωώνονται παμψηφεί. Η όλη ιστορία ξεσηκώσε θύελλα διαμαρτυριών στα Χανιά, όπου παρόμοια ενέργεια της αστυνομίας είχε να σημειωθεί επτά ολόκληρα χρόνια.

ΠΕΜΠΤΗ, 26.6.1986

■ Στις 7 το απόγευμα, 3.000 άτομα συγκεντρώνονται στα Προπύλαια για να διαμαρτυρηθούν για τη σκευωρία του Τρομογιάννη ενάντια στη δικηγόρο Κατερίνα Ιατροπούλου, για να ζητήσουν να κλείσει το Νταχάου της Κέρκυρας ν' αποφυλακιστούν οι σύντροφοί μας της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας. Την ώρα που γινόταν η συγκέντρωση ο 8ος ειδικός ανακριτής Τουμπανός με 20 ΜΑΤατζήδες έκανε διάρρηξη στο σπίτι της Ιατροπούλου για να βρει —λέει— τις σχέσεις της με τρομοκράτες! Βούτηξε 2 γραμμωμένους και την προσωπική της αλληλογραφία. Στη συγκέντρωση μίλησαν ο Γ. Βότσας, ο Ν. Άσιμος, η Ν. Νταουντάκη, η Λ. Ζωγράφου, ο Στ. Παναγούλης και άλλοι και διαβάστηκαν κείμενα από δικηγόρους, καλλιτέχνες, αντιστασιακούς και άλλους. Στη συνέχεια οι συγκεντρωμένοι έκαναν πορεία στη Βουλή και ξαναγύρισαν στα Προπύλαια όπου διαλύθηκαν. Τα συνήματα που φωνάχτηκαν ήταν: «Να κλείσει το Νταχάου της Κέρκυρας», «Λευτεριά στους φυλακισμένους επαναστάτες», «Λευτεριά στην Ιατροπούλου», «Οι μπάτσοι πουλάνε την ηρωίνη», «Για κάθε στρατηγό, ένα Βατερλώ» και

άλλα. Μπρούτα απ' την πορεία και πίσω απ' αυτήν, πήγαιναν ανά 3 κλούβες με πάνοπλους ΜΑΤατζήδες που όμως δεν τόλμησαν να επέλθουν. Πρέπει να σημειώσουμε τέλος την προβόκατσια της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ που είχε γράψει πως «η πορεία απαγορεύτηκε».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 27.6.1986

■ Πολλοί κάτοικοι της Λαμίας υπογράφουν κείμενο συμπράστασης στην Κατερίνα Ιατροπούλου και στους φυλακισμένους συντρόφους μας της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας.

■ Τα δικαστήρια της Σχολής Ευελπίδων «βράζουν» από μπάτσους και πράκτορες της ΚΥΠ — μιας και τελικά η ΕΛΑΣ ζήτησε τη βοήθειά της για τη στήριξη της σκευωρίας ενάντια στην Κατερίνα Ιατροπούλου. Γύρω στις 10 την φέρνουν μαζί με τους Γιάννη Πετρόπουλο και Θεοχάρη Τεμπερέκιδη. Στον 1ο όροφο του κτιρίου 9, στο γραφείο του 8ου ειδικού ανακριτή Τουπανά, γίνεται χαμός: φίλοι, δικηγόροι, δημοσιογράφοι... και μπάτσοι που προσπαθούν να εμποδίσουν τους πάντες να δουν τους κατηγορούμενους δημιουργώντας κλίμα στρατοδικείου της Ν. Αφρικής. Το τι έγινε, το γράφουν όλες οι εφημερίδες. (Το πως το γράφουν θα μας απασχολήσει στο επόμενο φύλλο). Εκείνο που δεν γράφουν είναι τα όσα φριχτά κι απάνθρωπα μας διηγήθηκαν οι Πετρόπουλος και Τεμπερέκιδης για τα κάτεργα της Κέρκυρας, της Αλικαρνασσού, της Λάρισας, της Πάτρας. Κατά τις 3.15 η Κατερίνα Ιατροπούλου αφήνεται ελεύθερη αφού ο εισαγγελέας Συνιέρης της ζητάει εγγύηση 100.000 δραχμών που ο ανακριτής Τουπανός την κάνει 700.000 κι αφού της λένε ότι κάθε 1 και 16 του μήνα θα πρέπει να παρουσιάζεται στο τμήμα κι ότι δεν μπορεί να φύγει από τη χώρα (ΝΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ, ΒΡΕ ΑΔΕΛΦΕ, ΑΛΛΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΒΡΑΚΩΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟΓΙΑΝΝΗ...). Αμέσως μετά οι Πετρόπουλος και Τεμπερέκιδης κρίνονται προφυλακιστοί κι οδηγούνται στην κλούβα για να μεταφερθούν στην Ασφάλεια ενώ όλος ο κόσμος βροντοφωνάζει: ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΟ ΝΤΑΧΑΟΥ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ! Και μια μικρολεπτομέρεια: Πριν αφεθεί ελεύθερη η Ιατροπούλου, κάνει την εμφάνισή του ο Αρκουδεάς που ζητάει απ' τον Τουπανά την προσωπική της αλληλογραφία για να την ψάξει για αποτυπώματα.

Το απόγευμα η Κατερίνα Ιατροπούλου δίνει στο σπίτι της συνέντευξη τύπου.

■ ΠΑΤΡΑ: Αναρχικοί της Πάτρας οργανώσαν το απόγευμα στην πλατεία Όλγας συγκέντρωση συμπράστασης στην Κατερίνα Ιατροπούλου, το Γιάννη Πετρόπουλο, το Θεοχάρη Τεμπερέκιδη, τους φυλακισμένους συντρόφους μας της Θεσσαλονίκης και στους φυλακισμένους αντιπυρηνικούς διαδηλωτές της 13.5.1986, απ' τους οποίους 4 συνεχίζουν απεργία πείνας που άρχισαν στις 17.6.1986. Εκατοντάδες κάτοικοι της Πάτρας υπήγραψαν κείμενο για την άμεση απελευθέρωση των φυλακισμένων, το κλείσιμο του Νταχάου της Κέρκυρας και το σταμάτημα της κρατικής τρομοκρατίας.

■ Δύο κλούβες γεμάτες νεαρούς μοτοσυκλετιστές που είχαν την στυχία να πέσουν στα μπλόκα της αστυνομίας, αμέσως μετά την πορεία συμπράστασης στην Κατερίνα Ιατροπούλου και στους 13 αντιπυρηνικούς διαδηλωτές έφτασαν στα δικαστήρια της Ευελπίδων για να περάσουν από αυτόφωρο.

Αν προσθέσουμε και τις κλήσεις που μοιραζόντουσαν αυτές τις μέρες

ΣΤΙΓΜΑΤΑ:

η ένομη τάξη πίσω από τη βιτρίνα της

Από 20.6.1986 έως 27.6.1986

ΣΤΡΑΤΟΣ

Δις εις θάνατον καταδικάστηκε από το διαρκές στρατοδικείο Καβάλας ο στρατιώτης Σταύρος Παπαγιαννόπουλος, που τον Απρίλη του '85 σκότωσε 2 συναδέλφους του και τραυμάτισε άλλους 5 στον Έβρο. ■ Ο Παπαγιαννόπουλος κρίθηκε ψυχικά άρρωστος και αντέδρασε έτσι για να εκδικηθεί τους συναδέλφους του που του είχαν κάνει καφόνι επανειλημμένα. ■ Το καφόνι και η φασιστική νοοτροπία που καλλιεργούνται στον στρατό... αθωώθηκαν. ■ Νέος διοικητής στο Τάγμα 487 του ΓΕΣ. ■ Την Τρίτη, 24.6.1986 στην πρωινή αναφορά, αφού ανακοίνωσε ότι η πρώτη ποινή που θα επιβληθεί θα είναι 20 μέρες, ζήτησε από τους φαντάρους «ετοιμότητα», γιατί βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση και είναι «μάχιμη μονάδα». ■ Το όνομα του πολεμοχαρή ταγματάρχη είναι Μητσάς Θωμάς. ■ Νομοσχέδιο που πρόκειται να κατατεθεί σε λίγο καιρό μελετά το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, με στόχο την αύξηση των ετοιμοπόλεμων μονάδων με παράλληλη μείωση της θητείας. ■ Έτσι προτείνεται να καταργηθούν οι αναβολές λόγω σπουδών στους απόφοιτους Λυκείου, και να προχωρήσει αποκέντρωση φαντάρων από τα επιτελεία στις μάχιμες μονάδες.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

■ Οι κάτοικοι της Βασιλικής Λευκάδας που αντιδρούν στο χτίσιμο πυρηνολιουργίου μέσα στο χωριό, μπροστά στην έμπρακτη απειλή των ΜΑΤ, ζήτησαν την συνδρομή των Βουλευτών, Στάθη Παναγούλη και Μανώλη Δρετάκη. ■ Ο Δροσογιάννης δεσμεύτηκε

έξω από τα δικαστήρια σε όλα τα παρακασιμένα μηχανάκια, έχουμε μια ακόμα πτυχή της καταστολής —ή να την πούμε εκδίκηση— που εφαρμόζεται αυτές τις μέρες σε όσους συμπαραστέκονται στα θύματα της κρατικής σκευωρίας.

■ Το πρωί στη Δάφνη, αστυνομικοί σταματούν νεαρό με μηχανάκι και του ζητούν τα χαρτιά του. Επειδή δεν είχε το δίπλωμά του τον οδηγούν στο Τμήμα της περιοχής όπου έκπληκτος τους ακούει να του λένε ότι αποτυπώματά του βρέθηκαν σε μολύβι που είχε πεταχτεί το προηγούμενο βράδυ στο ταχυδρομικό ταμειοθήριο της Αμφιθέας, χωρίς να πάρει φωτιά. Στη συνέχεια τον οδηγούν στη γενική ασφάλεια όπου καλούν κι όλους τους φίλους και πολλούς συγγενείς του. Τους φωτογραφίζουν, τους παίρνουν δακτυλικά αποτυπώματα και στις 9 το βράδυ... τους αφήνουν όλους ελεύθερους

ΣΑΒΒΑΤΟ, 28.6.1986

■ Συνεχίζεται απ' τις 17.6.1986 η απεργία πείνας των αντιπυρηνικών διαδηλωτών Γιάννη Μπαλί και Βασίλη Μαγκαναδέλη στις φυλακές Κορυδαλλού και απ' τις 20.6.1986 του Αντρέα Μπαρμπούτη στις φυλακές Ιωαννίνων. Οι Γιάννης Μπαλίας και Βασίλης Μαγκαναδέλης είναι κλεισμένοι στην απομόνωση. Ο Γιώργος Καλογερόπουλος αναγκάστηκε να σταματήσει την απεργία στις 27.6.1986 γιατί παρουσίασε καρδιακή ανεπάρκεια. ■ Οι απεργοί είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν μέχρι την αποφυλάκισή τους.

ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ

■ Οι φεμινίστριες —όχι αυτές που εκδίδονται, σύμφωνα με την άποψη των «αναγκασμένων πολιτών» — αλλά οι άλλες, οι σύζυγοι πρωθυπουργών, βουλευτινές κλπ. έκαναν συνάντηση στις Σπέτσες, την Δευτέρα, 23.6.1986. Αυτές λοιπόν, οι βουλευμένες που θεωρούν τον φεμινισμό σαν χόμπι και όχι σαν τρόπο ζωής, είπαν μέσα στα άλλα ευτράπελα πως «στην Ελλάδα... εισχωρήσαμε σε τσιμενι αντρίκους και τώρα πλέον η αντίληψη των δύο φύλλων περί ισότητας είναι επαναστατική...» ■ Μας μπάινει λοιπόν το ερώτημα, κατά πόσο είναι επανάσταση το να δουλεύει, να διασκεδάει, να ψηφίζει, να διαπαιδαγωγεί η γυναίκα, όταν η δουλειά, η διασκέδαση, η παιδεία, η συμμετοχή είναι σ' αυτήν την κοινωνία μέσα και σκοποί της ίδιας αλλοτριωτικής και ευνοχιστικής διαδικασίας, της διαδικασίας της αναπαραγωγής του κυρίαρχου μοντέλου: της εξουσίας.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

24ωρη απεργία πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι στις προβληματικές επιχειρήσεις σε όλη την Ελλάδα. ■ Τα αιτήματα των απεργών είναι: να μην κλείσει καμιά προβληματική, να μην απολυθεί κανένας εργαζόμενος και να πληρώσουν τα χρέη οι μεγαλοβιομηχανοί. ■ Ο Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων απείλησε με απόλυση όλους όσους πάρουν μέρος στην απεργία. Η ευθύνη για τις κυβερνητικές επιλογές πέφτει —κατά τον ΟΑΕ— στους εργαζόμενους που δεν είναι φαίνεται αρκετά παραγωγικοί!

ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ

«Εγώ τους πελάτες μου τους διαλέγω. Διαλέγω ανθρώπους που δεν έχουν χάσει την ηθική τους υπόσταση μέσα στην φυλακή. Ρουφιάνους, για παράδειγμα, δεν υποστηρίζω...

ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΑΠΟΛΟΓΗΘΕΙ, ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΑΛΛΑ ΕΣΕΙΣ...

ΕΡ.: Αποδέχεται την κατηγορία της απόδρασης;

ΑΠ.: Ναι, την αποδέχομαι.

ΕΡ.: Αποδέχεται την κατηγορία της οπλοφορίας του όπλου SWN 38 που σε συνέλαβαν οι αστυνομικοί να το έχεις μέσα στην τσάντα;

ΑΠ.: Ναι, το αποδέχομαι.

ΕΡ.: Αποδέχεται την κατοχή των όπλων;

ΑΠ.: Ναι, την αποδέχομαι, επίσης έχω να προσθέσω ότι τα μεν δύο δίκαννα είναι κοινά κυνηγετικά όπλα και κατά συνέπεια δεν μπορούν να θεωρηθούν επικίνδυνα, όσον αφορά τα άλλα αντικείμενα πωλούνται ευρέως εις την αγορά και επίσης δεν έχουν την έννοια του όπλου.

ΕΡ.: Την κλοπή των χρημάτων την αποδέχεται;

ΑΠ.: Όχι, δεν την αποδέχομαι, διότι τα χρήματα ήταν της μάνας μου, επίσης έχω να προσθέσω ότι η μητέρα μου είναι ψυχασθενής, έχει πολλές φορές νοσηλευτεί εις το Δημόσιο Ψυχιαστικό και προφανώς επειδή φοβάται τις αστυνομικές αρχές αποφεύγει να μιλήσει ευθέως και να πει την αλήθεια ότι τα χρήματα μου τα έδωσε εκείνη. Επίσης θέλω να προσθέσω ότι κανένα άτομο δεν με βοήθησε να αποδράσω και κανένα άτομο δεν συμμετείχε σε όλη την υπόθεση της αποδράσεώς μου, τη δε κ. Ιατροπούλου, την γνωρίζω ως δικηγόρο μου.

Επίσης έχω να προσθέσω ότι οι πράξεις αυτές που με κατηγορεί ο κ. εισαγγελέας είναι συνέπεια: 1) Της εξοντωτικής και αδικής ποινής της ισόβιου καθέρσεως που μου επέβαλαν επί δικτατορίας, το έτος 1973, χωρίς να μου παρέχουν το δικαίωμα έφεσης και κανένα άλλο νόμιμο μέσο. 2) Οι εξευτελισμοί, οι ταπεινώσεις, η βαρβαρότητα, η κτηνωδία, ο κοινοβιασμός, που υπέστησα από 18 ετών πρώτα στα αναμορφωτήρια, μετά στις φυλακές και αργότερα στο εξουθενωτικό κάτεργο του θανάτου, στις φυλακές της Κέρκυρας, όπου μέσα εκεί καταπατείται κάθε έννοια ανθρωπισμού, δολοφονείται κάθε έννοια ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, μέσα στις σκληρές απομονώσεις και μέσα στα φοβερά πειθαρχεία της, όπου μέσα εκεί διατηρούνται εν ενεργεία συνεχή καθηλώσεις με αλυσοδεσμάτα. Για πρώτη φορά στη ζωή μου τη λέξη «μίσος» την γνώρισα στο αναμορφωτήριο, την αδικία, τη βία τη γνώρισα στις φυλακές και την ολοκλη-

ρωτική ταπείνωση και τον ολοκληρωτικό εξευτελισμό τον γνώρισα στην Κέρκυρα. Και κακούργος και εγκληματίας δεν είμαι εγώ, αλλά κακούργοι και εγκληματίες και αδιστακτοί δολοφόνοι είναι αυτοί που με έκλεισαν εκεί μέσα, είναι αυτοί που με δημιούργησαν, είναι αυτοί που με κατασκεύασαν, για να διανοήξω την ύπαρξη αυτών των βάρβαρων θεσμών. Η κοινωνία μου έκλεισε όλες τις πόρτες της ζωής, της μόρφωσης και της ηθικής και κοινωνικής διαπαιδαγώγησης και μου άνοιξε μόνο μία πόρτα, την πόρτα της φυλακής. Μέσα από την πόρτα αυτή της φυλακής που με κλείσανε, είδα με τα μάτια μου και άκουσα με τα αυτιά μου να γίνονται φοβερά εγκλήματα, φοβερές αδικίες, ακατονόμαστες πράξεις βίας, που μπροστά σε αυτό που έμενα με κατηγορήσαν και με έκλεισαν για όλη τη ζωή μέσα στη φυλακή, είναι ένα ψίχουλο από ένα καρβέλι ψωμί. Αν είναι κάποιος που πρέπει να απολογηθεί, αυτός δεν είμαι εγώ, αλλά εσείς, γιατί όλο αυτό το μηχανισμό της καταπίεσης δεν τον έφτιαξα εγώ, τον βρήκα, και όχι απλά τον βρήκα, αλλά υπέστησα και όλες τις συνέπειές του. Όταν ήμουν 20 χρονών και έκανα τι, ανθρωποκτονία και με κατηγορήσατε, ενήργησα με την ηθική που εσείς με διδάσκατε στα σχολεία, η ηθική που μου έλεγε να μην επιτρέψω σε οποιοδήποτε άνθρωπο να βιάσει, να κτυπήσει και να εξευτελίσει τη μητέρα μου. Δεν γνώριζα τότε ότι για να είσαι σωστός με τη σημερινή ηθική της κοινωνίας είναι άλλα μια τρανή απόδειξη της σημερινής ηθικής που πίσω από αυτό το θέατρο προσπαθεί έντεχνα να κρύψει η σημερινή κοινωνία την ενοχή της και να καλύψει τη συνείδησή της απέναντι σε όλα αυτά που γίνονται εις βάρος μου, εις βάρος των φίλων μου, εις βάρος των συγκρατούμενων μου και εις βάρος όλων των φυλακισμένων που με το πρόσχημα και τους τίτλους των ακοποιών τους αφήνεις στην περιφρόνηση και στην εγκατάλειψη, στη βία, στην απόγνωση, στην αυτοκτονία και στο θάνατο και, ξαναεπαναλαμβάνω, κάποιος που είναι ένοχος και που πρέπει να απολογηθεί για τις πράξεις του δεν είμαι εγώ, αλλά εσείς. Επιβεβαιώνω ότι το διαβατήριο εγώ το έκλεψα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δημοσιεύουμε ολόκληρο το κείμενο από το οποίο αποσπάσματα δημοσίευσε στις 17 Ιουνίου η Ελευθεροτυπία. Για την «ιστορία αναφέρουμε ότι το κείμενο αυτό προοριζόταν και για τις εβδομαδιαίες «Πρώτη» και «Θεσσαλονίκη», αλλά η Ελευθεροτυπία ζήτησε την αποκλειστικότητα με την συμφωνία να το δημοσιεύσει αυτοόσιο — πράγμα που βέβαια δεν έκανε.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

«Το άθλιο βασίλειο της εξουσίας στο επίκεντρο της παραλυσίας και της πλάνης.

Και ως τελευταίουμε πια με την «δολοφονία του αγνού δημοκρατικού πολιτεύματος».

Όταν στην Ελλάδα απολαμβάνουμε την «καλύτερη δημοκρατία — Τζοχατζόπουλος —

Με την κρατική καταστολή να έχει φτάσει στο απόγειό της, με τους άγριους ξυλοδαρμούς, την αστυνομοκρατία, τις απαγορεύσεις συγκεντρώσεων και πορείων, τις σκευωρίες και καταδίκες αγωνιστών στο κομμάτι εκείνο της κοινωνίας που αρθρώνει έμπρακτα το λόγο και το αναστήμα του απέναντι στις αυθαιρεσίες και τα εγκλήματα της εξουσίας.

Η βία του κράτους δεν είναι μονόδρομος. Οι σφαίρες και τα ρόπαλα δεν είναι αρκετά για να κοιμούνται ήσυχα η εξουσία και οι υπηρέτες της. Κάθε τόσο θα τους ταραξεί και θα τους φοβίζει η αδιάλακτη και λυτρωτική, γλυκιά λέξη και ιδέα όλων των εποχών — η Κοινωνική Επανάσταση —. Θα τους τρομάξει η αδιαλαξία της ψυχικής μας.

Η τακτική του κράτους και της αστυνομίας για τον έλεγχο και την ποινικοποίηση της κοινωνικής διαφάνειας είναι κυρίαρχο γνώρισμα των απανταχού εξουσιών. Το κράτος μπορεί να χρησιμοποιεί την αθλιότερη δύναμη του ψέματος, μα ποτέ δεν ήταν τόσο εύθραυστο απέναντι στη σημερινή αλήθεια. — Η τάξη δεν βασιλεύει από καιρό. Αυτό που ονομάσατε κρίση δεν είναι παρά η κατάρρευση του θανατηφόρου πολιτισμού σας.

— Μέχρι πότε θα επικαλείσθε τον «δημόσιο κίνδυνο», το γενικό συμφέρον, τη διάσωση του έθνους».

Ο κόσμος σας αδυνατεί να το πάρει χαμπάρι. «Αυτό το άστρο δεν το φτάνει καμιά αστυνομία».

Υποσχεθήκατε να καθαρίσετε τον τόπο απ' τους Αναρχικούς. Είναι τραγικό ε; Γιατί η κοινωνική τους δύναμη πλανιέται στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στους στρατοκράτες, στα υπουργεία, βρίσκεται στην καρδιά της κοινωνίας, είναι κάτω από τα πόδια σας, δίπλα σας — και πάλλεται.

Πώς μπορεί ο κάθε στρατηγός και εισαγγελέας να αποκαλεί 17, 18, 19χρονους εγκληματίες ή «τα θώα και όμορφα πρόσωπά σας να μην κρύβουν κακούργα ένστικτα».

Όταν ειδικευμένοι αστυνομικοί στα σωματικά και ψυχολογικά βασανιστήρια αποσπούν μαρτυρίες και κατασκευάζουν ηθικούς αυτουργούς και καταζητούμενους.

Όταν δεν υπάρχει εξουσία που να μην έχει κυβερνήσει χωρίς έγκλημα.

Αραγε υπάρχουν άνθρωποι που να πιστεύουν σήμερα, ότι υπάρχει ελευθερία, σε ένα καθεστώς όπου η ελευθερία των ανθρώπων είναι ο κύριος εχθρός του;

Όταν παρακολουθούνται και ελέγχονται τα πάντα. Όταν τα καχύποπτα μάτια της εξουσίας και του κέρδους βρίσκονται πίσω απ' τις κάμερες, στους δρόμους, στους χώρους δουλειάς και κατανάλωσης. Όταν οι κοινωνίες στρατικοποιούνται και αστυνομοκρατούνται παγκόσμια.

— Να ο τρόμος και η αθλιότητα του σύγχρονου κόσμου —.

Να αντισταθούμε στην κρατική καταστολή, στην κατασκευή ενόχων και ηθικών αυτουργών.

Να σπάσουμε τη βαλβίδα ασφαλείας... του αδιόφορου υπήκοου καταναλωτή πολίτη, πάνω στον οποίο χτίζουν οι ιθύνοντες Άρχοντες σε Δύση και Ανατολή τη διαιώνιση και το δυναμισμό της εξουσίας τους, την υποταγή και την παθητικότητα.

Αναρχικοί Θεσ/νίκης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

πηγαινόμαστε δεμένη με ζώνες ασφαλείας, από τον ένα αρχηγό στον άλλο, αναζητώντας τον λιγότερο απατεώνα. Ενώ όλοι γνωρίζουν ότι πολιτική και πολιτικοί ίσον σκατά, κανείς δεν κινείται να τραβίξει το κατάνανκι για να τα παρασύρει.

Η ελληνική κατασταλτική δράση, εντάσσεται σε αυτή τη γενικόλογη πολιτική. Η σύλληψη, με την τόσο προφανή σκευωρία, της Κατερίνας, δεν είναι το «μοιραίο σφάλμα» — όπως αρέσκονται να λένε στα λογιδριά τους μερικοί. Όχι βέβαια ότι το κράτος είναι αλάθητο — δεν είναι. Αλλά είναι σφάλμα να είμαστε τόσο αισιόδοξοι σε τόσο δύσκολους καιρούς. Η σύλληψη της Κατερίνας ήρθε μετά από δυό μήνες προκλητικής εφαρμογής της κρατικής βίας: οι φυλακές είναι ήδη γεμάτες με πολιτικούς κρατούμενους-σύντροφους αναρχικούς. Το ηλεκτρονικό φακέλωμα πέρασε δίχως πολύ κόπο. Ο στρατηγός Δροσογιάννης, μπαίνει σαν ο πιο καταλληλός στην κορυφή των δυνάμεων καταστολής: το κράτος και τα αφεντικά, έχουν αποφασίσει την διεξαγωγή εσωτερικού πολέμου ενάντια σε κάθε εξεγερμένο, γι' αυτό βάζουν επικεφαλής έναν υπάκουο και βάρβαρο στρατηγό. Έτσι, η σύλληψη της Κατερίνας, που αντιπροσωπεύει ένα ευρύτερο φάσμα ανήσυχων ανθρώπων, είναι το κρίσιμο τεστ της εξουσίας: ένα μέτρημα της διάθεσης των εξεγερμένων που απομένουν, να συνεχίσουν τον αγώνα τους.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τις εκτιμήσεις της εξουσίας, μετά το «τεστ-Ιατροπούλου». Σίγουρα, η εξουσία δεν τρομοκρατήθηκε και την απελευθέρωσε. Σίγουρα όμως έκανε τις εκτιμήσεις της για την μελλοντική πορεία της καταστολής.

Εμείς, γνωρίζουμε ότι ο αναρχικό κίνημα διανύει την κρίσιμότερη ίσως φάση του στην Ελλάδα. Μια φάση κινητοποίησης, μια φάση αυθόρμητης ανάπτυξης, μια φάση ουσιαστικότερης παρέμβασης. Γνωρίζουμε ακόμη ότι εμείς, οι αναρχικοί αποτελούμε το δυναμικότερο εχθρό του κράτους, και για το λόγο αυ-

τό, τον κύριο στόχο των δυνάμεων καταστολής. Γνωρίζουμε τέλος ότι η απελευθέρωση της Κατερίνας, είχε ένα πολιτικό κόστος (κόστος κύρους) για τους τωρινούς διαχειριστές της εξουσίας. Όμως, το κέρδος, πρέπει να ήταν πολύ μεγαλύτερο. Και θα πρέπει να ήταν κέρδος πληροφόρησης, δηλαδή οι «ειδικοί» της κυβέρνησης πρέπει να έβγαλαν σημαντικά συμπεράσματα για την έκταση και το δυναμισμό των εξεγερμένων — ακόμη — συνειδησίμως.

Οφείλουμε λοιπόν να επαγρυπνούμε. Περισσότερο παρά ποτέ, απαιτείται η αυθόρμητη συνεργασία, η πρακτική αντίσταση, η προώθηση της αναρχικής αντίληψης. Η πραγματικότητα είναι ότι η απελευθέρωση της Κατερίνας, εμπεριέχει την ουσία της νίκης, γιατί αποδεικνύει πως η σκοπιμότητα του κράτους διαμορφώνεται σε σχέση με την ανάγκη του να μας αντιμετωπίσει, να μας καταστείλει — άρα αναγνωρίζει την απειλή που εκφράζουμε για την παραπέρα προώθηση των σχεδίων του, και κάτω από αυτή την απειλή υποχρεώνεται στην εκτέλεση τακτικού ελιγμού υποχώρησης.

Δίχως να λησμονούμε τους ήδη φυλακισμένους αναρχικούς-αντιπληρωτικούς διαδηλωτές, δίχως να λησμονούμε ότι η καταστολή προχωρά, δίχως να τρέφουμε αυταπάτες ότι ο Δροσογιάννης είναι το κακό (ο κακόμοιρος στρατηγός είναι απλά αναλώσιμο είδος του κρατικού μηχανισμού, κάποτε θα αντικατασταθεί κι αυτός), ως φροντίσουμε να κινητοποιηθούμε περισσότερο.

Είναι υποχρέωσή μας προς την επόμενη γενιά, για τον κόσμο που θα της παραδώσουμε. Όσοι απομένουν σκεπτόμενοι, όσοι δεν υπέκυψαν στον εκμαυλισμό της υπερκατανάλωσης, ως ενωθούν μαζί μας. Έτσι, η υποχώρηση του κράτους θα γίνει γενική και άτακτη. Αμοιβή: μια καλύτερη, πιο ανθρώπινη ζωή. Και μετά, η αναρχική κοινωνία, η κοινωνία της ουτοπίας όπως επιμένουν να λένε κάποιοι κουρασμένοι αλλά ακόμη εξεγερμένοι σύντροφοι.